

РЕШЕНИЕ

№ 4417

гр. София, 14.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 26.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5045** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 и сл. във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу решение № ПО – 58 от 17.05.2011 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 1758/27.04.2011 г., издадено от Л. П. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбоподателят твърди, че оспорените актове са издадени в нарушение на материалния закон и при липса на мотиви. Поддържа, че налагането на заповед върху описаните МПС сериозно възпрепятства дейността на дружеството и е нарушена нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Исква се отмяната на обжалваните актове и се претендират направените по делото разноски.

Ответната страна – директорът на ТД на НАП – [населено място], представлявана от юрк. А. изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспореното решение № ПО – 58 от 17.05.2011 г. и потвърденото с него ПНПОМ № 1758 от 27.04.2011 г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна :

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1103004 от 10.03.2011 г., издадена от В. С. М. – началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. град, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения по

ЗДДС за периода от 01.01.2007 г. до 28.02.2011 г. ЗВР е връчено на управителя на дружеството на 29.03.2011 г.

Изготвено е искане изх. № 06-24-00-1004 от 04.04.2011 г. от орган по приходите – В . Л. до началника на дирекция „Събиране” – ТД на НАП С. град за предварително обезпечаване на задължения. В искането е посочено, че задълженото лице уведомява ревизиращите, че в офиса на счетоводна къща [фирма], обслужваща счетоводно ревизирания субект, е извършено претърсване и изземване на цялата налична счетоводна документация. По време на ревизията е констатирано, че за периода от 01.01.2007 г. – 28.02.2011 г. дружеството е основен доставчик на транспортни услуги на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], като е прието, че [фирма] е извършвало транспортни услуги по превоз на недействителни доставки. В искането е отразено, че дружеството няма недвижими имоти, като разполага с 12 бр. МПС. Посочен е размерът на предполагаемото публично задължение в размер на 373 618,05 лева и е направено предложение да бъде наложен запор върху дружествени дялове, върху МПС и върху всички банкови сметки.

Издадено е Постановление № 1758 от 04.04.2011 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми в размер на 373 618,05 лева на [фирма] по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма] и ТБ [фирма].

С писмо изх. № 001-24983 от 20.04.2011 г. на ТБ [фирма] и писмо изх. № 53019 от 18.04.2011 г. на ТБ [фирма] публичният изпълнител е уведомен, че по банковите сметки на [фирма] няма достатъчна наличност, която да обезпечи запора.

С ПНПОМ № 1758 от 27.04.2011 г., издадено от Л. П. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране” е наложен запор върху подробно описаните 12 бр. МПС със застрахователна стойност 136 000, 00 лева.

Подадена е жалба вх. № 24-06-320 от 10.05.2011 г. от [фирма] срещу ПНПОМ № 1758 от 27.04.2011 г. до директора на ТД на НАП С..

С решение № ПО – 58 от 17.05.2011 г. на директора на ТД на НАП С. е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу ПНПОМ № 1758 от 27.04.2011 г., издадено от Л. П. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране”.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № ПО – 58 от 17.05.2011 г. на директора на ТД на НАП С. град е връчено на 02.06.2011 г., като жалбата на [фирма] е подадена чрез ТД на НАП С. с вх. № 24-06-320 от 06.06.2011 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната дирекция на НАП по местонахождение на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок от получаването на жалбата. Разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред

административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал. Въз основа на граматическото и систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В настоящия случай от приложените писмени доказателства се установява, че обжалваното решение № ПО – 58 от 17.05.2011 г. е издадено от орган, който разполага с материална компетентност – директора на ТД на НАП С.. Решението е издадено в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 седемдневен преклузивен срок, който е започнал да тече, считано от 11.05.2011 г. /денят, следващ датата на подаване на жалбата от [фирма]/ и изтича на 17.05.2011 г.

Съобразно разпоредбите на чл. 197, ал. 1 - 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на самото налагане на предварителните обезпечителни мерки. Обжалваното постановление № 1758 от 27.04.2011 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП - С. е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167, ал. 1 от ДОПК. Същото е издадено и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити. Видно от данните по делото е налице мотивирано искане от орган по приходите във връзка с ревизия спрямо [фирма], образувана със ЗВР № 1103004 от 10.03.2011 г., надлежно връчена на дружеството, като е посочено, че задълженията, които ще бъдат установени в хода на ревизията ще бъдат в особено големи размери и е направен извод, че без налагане на предварителни обезпечения събирането на установените задължения ще се затрудни. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Преценката за затрудненото събиране на задълженията на ревизираното лице е предоставена на преценката на съответния орган по приходите, от който изхожда предложението - вж. чл. 121, ал.1, изр. I от ДОПК, като по този начин липсата на достатъчно мотиви, не е съществено процесуално нарушение, както се твърди в жалбата, тъй като чрез отправяне на искането съответният орган упражнява правомощие при оперативна самостоятелност и преценката за нуждата от това е извън предметните предели на съдебната проверка. В случая съдът следва да констатира само наличието на това правомощие при органа, съгласно чл. 169 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, която безспорно е налице.

Съдът намира, че при налагане на запора върху описаните 12 бр. МПС, собственост на дружеството е спазена нормата на чл. 195, ал. 6, т. 2 от ДОПК. Видно от ПНПОМ изх. № 1758 от 27.04.2011 г. обезпечението е извършено върху застрахователната стойност на МПС, като публичният изпълнител е взел предвид данните относно конкретната застрахователна стойност на всяко едно от МПС, описани в удостоверенията за оценка,

издадени от „И. Б.” ЗЕАД. Обезпечението е на стойност 136 000 лева, което не надхвърля предполагаемия размер на бъдещите публични задължения в размер на 373 618,05 лева. Нуждата от обезпечение чрез запор върху МПС е обоснована и от обстоятелството, че след налагане на запор върху банковите сметки на дружеството, находящи се в ТБ [фирма] и ТБ [фирма] с ПНПОМ № 1758 от 04.04.2011 г. е получено уведомление от търговските банки, че наличността по банковите сметки на дружеството не е достатъчна, за да покрие описания размер на задълженията. В този смисъл съдът намира, че в рамките на настоящото производство не може да се обсъжда въпроса относно размера на бъдещото задължение, което да подлежи на обезпечение, тъй като се касае за предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121 от ДОПК, които са обвързани с конкретен срок – чл. 121, ал. 4 вр. с ал. 5 от ДОПК. Отделно от гореизложеното следва да се посочи, че при оспорването на ПНПОМ № 1758 от 27.04.2011 г. и потвърждаващото решение № ПО – 58 от 17.05.2011 г. не може да се обсъждат наведените доводи за незаконосъобразност на ПНПОМ № 1758 от 04.04.2011 г., с което е наложен запор върху банковите сметки на дружеството, доколкото то подлежи на самостоятелно оспорване по административен и съдебен ред на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

От гореизложеното се налага извода за спазване на процедурата по чл. 121 от ДОПК за налагане на оспорените предварителни обезпечителни мерки при наличие на установено бъдещо затруднение на предполагаемите задължения, т.е. при установена обезпечителна нужда и при липса на възпрепятстване на търговската дейност на дружеството.

Следователно, жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и предвид направеното искане от ответната страна чрез процесуалния ѝ представител, на основание чл. 8 вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и 172, ал. 4 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу решение № ПО – 58 от 17.05.2011 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 1758/27.04.2011 г., издадено от Л. П. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], адрес – [населено място], [улица], ет. 5, ап. 19 да заплати на Териториална дирекция на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: